

ราคาทุเรียนเวียดนามดิ่งต่ำกว่าต้นทุน! วิกฤต “แคดเมียม” ยังไม่จบ ส่งผลโรงคัดบรรจุ 80 แห่ง ในจังหวัดด่งทัป (Dong Thap) ต้องระงับกิจการชั่วคราว

ในช่วงที่ผ่านมา การส่งออกทุเรียนไปยังประเทศจีนเป็นไปอย่างคึกคัก อย่างไรก็ตาม ราคาทุเรียนของเวียดนามกลับปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสายพันธุ์ก้านยาว (Ri6) ที่มีการปรับลดลงอย่างชัดเจน ตามรายงานของสื่อเวียดนาม ปัจจุบันราคาทุเรียนพันธุ์ Ri6 ณ แหล่งผลิตในจังหวัดด่งทัป อยู่ที่เพียง 25,000 - 30,000 ด่งต่อกิโลกรัม (ประมาณ 6.50 - 7.80 หยวนต่อกิโลกรัม) ขณะที่ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มีราคาตกลงมาอยู่ที่ 60,000 - 70,000 ด่งต่อกิโลกรัม (ประมาณ 15.50 - 18.20 หยวนต่อกิโลกรัม) ซึ่งถือเป็นระดับต่ำสุดในรอบหลายเดือน

นายวอ เต็น หล่อย (Võ Tấn Lợi) ประธานสมาคมทุเรียนจังหวัดด่งทัป เปิดเผยว่า ปัจจุบันต้นทุนการผลิตทุเรียนอยู่ที่ประมาณ 35,000 ด่งต่อกิโลกรัม หากต้องการให้คุ้มทุนหรือมีกำไรเพียงเล็กน้อย ราคาหน้าสวนจำเป็นต้องอยู่ที่ 40,000 - 50,000 ด่งต่อกิโลกรัม เมื่อเทียบกับราคาปัจจุบัน เกษตรกรประสบภาวะขาดทุนอย่างหนัก

ทั้งนี้ จังหวัดด่งทัปถือเป็นแหล่งผลิตทุเรียนสำคัญของเวียดนาม มีพื้นที่เพาะปลูกราว 34,000 เฮกตาร์ และมีผลผลิตต่อปีมากกว่า 500,000 ตัน อย่างไรก็ตาม การส่งออกผ่านช่องทางทางการมีสัดส่วนเพียงประมาณ 10% เท่านั้น ขณะที่ผลผลิตจำนวนมากยังต้องพึ่งพาการบริโภคภายในประเทศ

ตั้งแต่กลางเดือนเมษายนที่ผ่านมา การรับซื้อทุเรียนประสบความยากลำบากอย่างมาก โดยผู้ประกอบการส่งออกส่วนใหญ่ได้จำกัดการรับซื้อ การวิเคราะห์ล่าสุดสาทรรรมชี้ว่า ปัญหาการปนเปื้อนโลหะหนักแคดเมียม (Cadmium) เกินค่ามาตรฐานได้กลายเป็นอุปสรรคทางเทคนิคสำคัญที่จำกัดการส่งออกทุเรียนเวียดนาม ปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุหลักมาจากการใช้ปุ๋ยฟอสเฟตเป็นระยะเวลานาน ส่งผลให้เกิดการสะสมของโลหะหนักในดิน แม้ว่าสถาบันวิจัยจะได้เสนอแนวทางปรับปรุงดินหลายรูปแบบแล้ว แต่เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลานานและมีต้นทุนสูง ผลลัพธ์ในทางปฏิบัติยังไม่ปรากฏชัดเจน

ในด้านกระบวนการตรวจสอบ ก็เผชิญกับความท้าทายอย่างมากเช่นกัน กล่าวคือ ศุลกากรจีนได้ดำเนินการสุ่มตรวจปริมาณแคดเมียมในทุเรียนนำเข้าอย่างเข้มงวด โดยมีกรณีที่สินค้าซึ่งผ่านการตรวจสอบในเวียดนามแล้ว เมื่อถึงด่านนำเข้าของจีนกลับตรวจพบว่ามีค่าปนเปื้อนเกินมาตรฐาน ส่งผลให้ผู้ส่งออกต้องเผชิญความเสี่ยงทางธุรกิจอย่างสูง อีกทั้งห้องปฏิบัติการตรวจสอบบางแห่งยังมีการดำเนินงานที่ไม่เสถียร มีการหยุดซ่อมบำรุงโดยไม่แจ้งล่วงหน้า ส่งผลให้สินค้าที่บรรจุแล้วต้องตกค้าง เพิ่มแรงกดดันด้านสต็อก และสภาพคล่องทางการเงินของผู้ประกอบการ

สำนักงานเกษตรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดด่งทัป ระบุว่า ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการยอมรับจากฝ่ายจีนได้ปฏิเสธการรับตัวอย่างทุเรียนจากพื้นที่ภาคตะวันตกของเวียดนาม ส่งผลให้จากโรงคัดบรรจุทุเรียนทั้งหมด 111 แห่งในจังหวัดด่งทัป มีถึง 80 แห่งที่ถูกระงับการดำเนินงาน เนื่องจากผลการตรวจสอบตกค้างไม่ผ่านเกณฑ์

สื่อเวียดนามรายงานเพิ่มเติมว่า ทุเรียนเวียดนามกำลังเผชิญการแข่งขันอย่างรุนแรงจากทุเรียนไทย โดยในช่วงเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม ซึ่งเป็นฤดูผลผลิตสูงสุดของไทย คาดว่าปริมาณการส่งออกไปจีนในระยะเวลา 2 เดือนจะสูงถึง 1 ล้านตัน ผู้บริโภคชาวจีนมีความนิยมในทุเรียนพันธุ์หมอนทองของไทยอย่างชัดเจน แม้ว่าราคาจะสูงกว่าพันธุ์ Ri6 ของเวียดนามเกือบเท่าตัว แต่ยังคงมีการนำเข้าเฉลี่ยประมาณ 1,500 ตู้คอนเทนเนอร์ต่อวัน ปัจจัยด้านความนิยมเชิงโครงสร้าง ประกอบกับปริมาณอุปทานที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ได้กดดันราคาทุเรียนเวียดนามอย่างต่อเนื่อง

นายเต็ง ผู้เหียน (Đặng Phúc Nguyên) เลขาธิการสมาคมผักและผลไม้เวียดนาม เห็นว่า
ในระยะยาว การแก้ไขปัญหาของอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมุ่งเน้น 3 ประเด็น ได้แก่

- 1) การดำเนินโครงการฟื้นฟูดินในพื้นที่ที่มีปัญหาการปนเปื้อนแคดเมียมอย่างเป็นระบบ
- 2) การปรับโครงสร้างพันธุ์พืช โดยขยายการปลูกพันธุ์ที่ตลาดจีนต้องการ เช่น หมอนทอง
ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้และที่ราบสูงตอนกลาง
- 3) การจัดตั้งระบบควบคุมคุณภาพที่สามารถเทียบเคียงและยอมรับร่วมกับมาตรฐานของจีน
หากสามารถแก้ไขข้อจำกัดเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มูลค่าการส่งออกทุเรียนของเวียดนาม
ในปีนี้อาจยังมีโอกาสแตะระดับ 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ในขณะเดียวกัน ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบชี้ว่า แนวคิดด้านการบริหารความเสี่ยง
ความปลอดภัยอาหารของจีนและยุโรปมีความแตกต่างกัน โดยยุโรปใช้แนวทางการประเมินความเสี่ยง
เชิงความน่าจะเป็น ขณะที่จีนให้ความสำคัญกับมาตรฐาน “ไม่ยอมรับความเสี่ยงเลย” (Zero Tolerance)
ซึ่งส่งผลให้มีความต้องการความแม่นยำและความเสถียรของห้องปฏิบัติการในระดับสูง นอกจากนี้ ปัญหา
การปะปนสินค้าจากหลายแหล่งผลิตในขั้นตอนการรับซื้อ ยังเพิ่มความยากลำบากในการตรวจสอบย้อนกลับ
และการควบคุมความเสี่ยง การแก้ไขประเด็นเหล่านี้จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ของอุตสาหกรรมทุเรียนเวียดนามต่อไป

*****

แปลและเรียบเรียงโดย สบข. ปักกิ่ง

แหล่งที่มา: https://mp.weixin.qq.com/s/phixPlgvGLvHMxKVC0pXQ?click_id=10

www.opsmoac.go.th/beijing

www.facebook.com/moac.beijing